

[Hoff.]

Lejre, hvor de kun koster Penge, idet de jo dels skal have Føden og dels kræver, at der anvendes et ret omfattende Bevogtningsmandskab, er det ganske nærliggende at drage den Slutning, at disse Flygtninge saa naturligvis skal arbejde for Føden, sættes ind paa Omraader, hvor de kan anvendes, og hvor de tilsyneladende ikke gaar danske Arbejders Interesser for nær, idet det skulde dreje sig om Omraader, hvor det ikke var muligt at faa tilstrækkelig Arbejdskraft. Yderligere er det blevet fremhævet som Argument, at de tyske Flygtnings Tilstedeværelse jo for en Del netop er Skyld i Mangelen paa Arbejdskraft, idet ikke saa faa Tusinder af vore unge Mænd i den Alder, hvor de fortrinsvis arbejder i Landbruget, er trukket ud af Produktionen og sat til som militære eller som C.B.-Mandskab eller andet at vogte Flygtningene i Lejrene. Alt dette taler ganske tydeligt og klart til Avislæseren om, hvor rimeligt det vilde være, at man til Gengæld satte Flygtningene til at luge Roer, røje Tørv eller andet nødvendigt Arbejde, som kunde tjene til at sikre Danmarks Forsyninger, og jeg er ganske overbevist om, at der er vide Kredse af Landets Befolkning, som i første Omgang vil være tilbøjelige til at anlægge et saadant Synspunkt.

Naar nu imidlertid en mere grundig Overvejelse af Problemet fører en til den Anskuelse, at det vilde være særdeles uheldigt, hvis vi satte tyske Flygtninge ind i vor Produktion ogsaa paa denne Maade, saa er det rimeligt, at denne Anskuelse kommer til Orde, saa at den kan tjene som en Advarsel imod at tage et Skridt, som ved første Øjekast synes indlysende rigtigt, men, hvad en nærmere Undersøgelse viser, er en yderst betænkelig Sag, som man i hvert Fald efter vor Mening ubetinget bør afholde sig fra.

Det er jo indrømmet fra alle Sider, at Tilstedeværelsen af de tyske Flygtninge her i Landet er et meget alvorligt Problem for os; dels et økonomisk Problem, idet vi maa afholde alle Udgifter, som er forbundet med Flygtnings Ophold, dels et Personaleproblem, idet deres Tilstedeværelse baandlægger megen Arbejdskraft, og endelig et Problem om den aandelige Infektion, som eventuelt kunde spredes fra Flygtningene ud over Landet.

Grundet paa disse Vanskeligheder har man fra den danske Regerings Side hidtil klart og tydeligt tilkendegivet, at Flygtningene kun var her i deres Egenskab af

Flygtninge, det vil sige Personer, som midlertidig er fjernet fra deres Hjemstavn, men som vi hverken kan eller vil yde varigt Hjemsted her i Landet, og det er hævdet, at vi maa forlange, at den Tid, disse Flygtninge opholder sig her, maa blive gjort saa kort som overhovedet muligt. Der er heller ikke i det danske Folk eller hos dets ansvarlige Ledelse det allerringeste Ønske om, at vi skal beholde det sammenbrudte Tysklands Flygtninge her, eller at de skal blive opsuget af den danske Befolkning med Hjemstavsret i det Land, de kun har invaderet og kun havde Haan og Foragt for, da de kom her. Vi paatog os den midlertidige Forsørgerpligt over for disse Flygtninge for derved at yde vort Bidrag til at lindre Nøden i Europa, men vi maa til Stadighed understrege hele Flygtningevæsenets midlertidige Karakter, og der er næppe heller Tvivl om, at det er aldeles nødvendigt for os at understrege vor Forpligtelses Midlertidighed, for Forholdene har udviklet sig saadan, at en Tilbageføring af Flygtningene vil være en særdeles vanskelig Sag, og vi kan derfor sikkert regne med, at hvis vi fra dansk Side viser blot den mindste Antydning af Interesse i eller Lyst til at beholde Flygtningene, vil man med Begejstring gribe det som en Udvej til at undgaa de Vanskeligheder, en Tilbageføring af dem vil medføre.

Det er saa disse Flygtninge, som i hvert Fald visse Befolkningskredse nu tænker paa at faa anbragt som Arbejdskraft i Landbruget. Den første og mest iøjnefaldende Fare herved er uden Tvivl, at dette bliver udlagt som en Indrømmelse af, at Flygtningene kan blive her i Landet. Hvis man tænker sig at anbringe Flygtningene enkeltvis ude paa Gaardene, maa man ogsaa kunne tænke sig at beholde dem her, for der er en særdeles indlysende Forskel paa den Asylret, man yder Flygtningene, indespærret under militær Bevogtning, og det, at man tilbyder dem Arbejde ude i det frie Erhvervsliv paa lige eller delvis lige Fod med Landets egne Børn.

Desuden maa vi gøre os klart, at der næppe er Mulighed for, at vi skal kunne blive af med Flygtningene paa den Maade, at de selv ønsker at komme herfra. Det maa vist anses for at være ret udelukket; tværtimod er der netop Mulighed for, at de ønsker at blive her, saaledes at hvis vi viser dem Interesse, rækker dem en Lillefinger, vil de gøre alt, hvad de kan for ogsaa at tage hele Haanden.

Dertil kommer Spørgsmaalet om den